

ΤΕΧΝΕΣ & γράμματα
ΠΡΟΣΩΠΑ

Ενας νέος κόσμος μάς περιμένει

Γιατί να θέλει κάποιος να πάει στη Σελήνη, δίχως αέρα και βαρύτητα, όταν υπάρχει η Terra Ultima;

Της ΜΑΡΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

«Τόσοι και τόσοι στέκονται στην ουρά για ένα ταξίδι στο φεγγάρι. Και πληρώνουν εκατομμύρια. Ενώ πρόκειται για μια άκαρη, αναρή υπόθεση. Δεν έχει τίποτα σπουδαίο να δεις· δεν μπορείς καν να περπατήσεις ούτε να αναπνεύσεις κανονικά. Επίσης, φαίνεται ότι επικρατεί μια έντονη μωροειδής τρυφή. Αν, λοιπόν, ο κόσμος τρελαίνεται με κάτι τόσο πενιχρό όσο το φεγγάρι, τότε η Terra Ultima θα πρέπει να είναι ακαταμάχητη. Τι θα γινόταν αν οι αναγνώστες αυτού του βιβλίου έβρισκαν με το μυαλό τους να ταξιδέψουν εκεί πέρα μαζί; Τι θα γινόταν αν ξαφνικά εμφανίζονταν στους ταξιδιωτικούς οδηγούς "πλήρη πακέτα" με προορισμό αυτή την παρόχθια ήπειρο; Η Terra Ultima θα καταστρεφόταν εξαιτίας αυτού του βιβλίου. Δεν θέλω τέτοιο βάρος στη συνείδησή μου».

Ο Ραούλ Ντελέο, εικονογράφος, graphic designer, animator και alter ego του δρος Στερν. «Πάντα με ενέπνευε το πόθος των εξερευνητών, επιστημόνων και καλλιτεχνών του 18ου και του 19ου αιώνα, που ήταν αποφασισμένοι να ταξιδέψουν στα ενοποιημένα "κενά" σημεία της Γης. Είτε αυτά βρισκόταν σε γεωγραφικούς χάρτες είτε σε επιστημονικές εγκυκλοπαιδείες», λέει χαρακτηριστικά.

Σύμφωνα με τον δρ Νόα Στερν, βιολόγο, επίτιμο μέλος της Ακαδημίας Επιστημών και μέλος της επιστήμης στην Terra Australis, ο οποίος γράφει την εισαγωγή στο εικονογραφημένο βιβλίο «Terra Ultima. Η ανακάλυψη μιας άγνωστης ήπειρου» (εκδ. Πατάκης), η δουλειά του και "αρχές ήταν να παραλάβει το αρχείο της «Υπόστασης Γης» από τον άνθρωπο που την ανακάλυψε και τη χαρτογράφησε: τον Ραούλ Ντελέο.

Όμως η πραγματικότητα αποδείχθηκε πολύ διαφορετική. Η μέρη της Terra Ultima βρισκόταν εξ ολοκλήρου στα χέρια του Ντελέο – κι αυτός «είναι τάφος», όπως λέει ο Στερν. Αλλά δεν παράτησε την προσπάθειά. Συνέχισε να αναζητά τον Ντελέο για να καταλάβει τι ήταν τελικά αυτή η νέα ήπειρος.

Τον βρήκε έπειτα από πέντε μήνες, δύο εβδομάδες και τέσσερις μέρες. Είχε τα καταφέρνει λίγο πιο γρήγορα. Εντοπίσαμε στην Οκλαντίδα τον πολιτέλαντο Ραούλ Ντελέο –εικονογράφος, graphic designer, animator και art director– και τον δόκτορα Στερν, το alter ego του, και συνομιλήσαμε μαζί «τους».

– Πώς οδηγήσατε στην Terra Ultima;
Ραούλ Ντελέο: Ολα ξεκίνησαν με μια ακαταμάχητη ορμή για εξερεύνηση και την επιθυμία να είμαι ο πρώτος που θα βρει κάτι μοναδικό, εντελώς άγνωστο. Όταν είδα το άρθρο στο Daily Discoverer σχετικά με την ανακάλυψη του «Postiljon», ενός πλοίου της Ολλανδικής Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών, ενθουσιάστηκα. Αιχμώσις άρχισα να ψάχνω για να βρω την τοποθεσία της ήπειρου που αναφέρθηκε στο άρθρο και στα ημερολόγια του πλοίου. Και τότε με ενέπνευε το πόθος και το

Όλα ξεκίνησαν με μια ακαταμάχητη ορμή για εξερεύνηση και την επιθυμία να είμαι ο πρώτος που θα βρει κάτι μοναδικό, εντελώς άγνωστο.

Η τέχνη θα μπορούσε να μας βοηθήσει να αναζητήσουμε μέρη στα οποία δεν θα μπορούσαμε να φτάσουμε διαφορετικά.

θάρρος των εξερευνητών, επιστημόνων και καλλιτεχνών του 18ου και 19ου αιώνα, που ήταν αποφασισμένοι να ταξιδέψουν στα ενοποιημένα "κενά" σημεία της Γης, είτε αυτά βρισκόταν σε γεωγραφικούς χάρτες είτε μέσα σε επιστημονικές εγκυκλοπαιδείες. Υστερα από εννέα χρόνια κατάφερα τελικά να εντοπίσω την τοποθεσία και να επισκεφτώ την ήπειρο Terra Ultima.

Νόα Στερν: Για τη σύνταξη και την εισαγωγή αυτού του βιβλίου συνέβαλαν πολύ δύο συγκεκριμένα βιβλία. Το ένα ήταν το

Aberdeen Bestiary, που με βοήθησε να καταλάβω και να κατανοήσω τα πλάσματα της Terra Ultima, ιδιαίτερα την πανίδα της. Το άλλο βιβλίο ήταν η Οδύσσεια του Ομήρου, που με έκανε να καταλάβω καλύτερα τις χαρές και τους κόπους των ταξιδιών του Ντελέο.

– Πώς αισθανθήκατε ανακαλύπτοντας έναν τόσο εντυπωσιακό νέο κόσμο;

Ρ. Ντ.: Η πρώτη μου επίσκεψη ήταν συγκλονιστική, και αποφασιστικά να μην προχωρήσω στην ενδοχώρα αλλά να μείνω κατά μή-

κος της ακτής. Κάθε μέρα έκανα πολλά σκίτσα με τα ζώα που συνάντησα. Πολύ πρόσερα στην αρχή, πιο αναλυτικά στις επιμένους συναντήσεις. Επειτα από τρεις μήνες ήμουν εξαντλημένος και έπρεπε να επιστρέψω στο σπίτι για να ανακτήσω τον εαυτό μου. Στο στούντιό μου οργάνωσα όλα τα σχέδια και τις ταξιδιωτικές σημειώσεις μου, και άρχισα να δημιουργώ λεπτομερείς πίνακες με τα ζώα που ανακάλυψα. Στη συνέχεια, μαζί με έναν λεκτορά στις Κλασικές Γλώσσες, στο νέο είδος δόθηκε επιστημονική ονομασία. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας οργάνωσης σκίτσων και σημειώσεων, ζωγραφικής και συμπεριφορών, ένιωσα σιγά σιγά να μεγαλώνει μέσα μου μια βαθιά επιθυμία να επιστρέψω στην ήπειρο.

Ν. Στ.: Εμείνα προσηλωμένος στο ολλανδικό ρητό «Iactor et emper» (ο.σ. παλεύω και ανεβάζω). Ουσιαστικά έπρεπε με τα μούτρα στο πλοίο να πλοήσω με τον προορισμό του Ντελέο. Με αρκετή τύχη κατάφερα να δώσω μια αληθινή και ακριβή περιγραφή αυτής της υπέροχης ήπειρου. Ταξιδεύοντας εκείνω το έκανα.

– Εξερευνώντας την Terra Ultima νιώσατε σαν τον Δαρβίνο όταν κατάβηκε στα νησιά Γκαλάπαγκος;
Ρ. Ντ.: Φοβάμαι πως όχι. Ο Δαρβίνος έιπε για τα Γκαλάπαγκος: «Φαίνεται ότι είναι ένας μικρός κόσμος». Τις πρώτες μέρες μετά την αφίξη μετά

στην Terra Ultima ήμουν τρομοκρατημένος. Η ήπειρος δεν φαινόταν «άλλη» αλλά σπέρνατη και αμείρητη. Επιπλέον, τα πρώτα είδη που συνάντησα ήταν ασύμμετρα με όλα όσα είχαν περιγραφεί επιστημονικά μέχρι εκείνη την ημέρα. Ήμουν συγκλονισμένος και δεν είχα δέα πως να χαρτογραφήσω μια τόσο σπάνια γη.

– Ένα μέρος της σοφίας του Δαρβίνου συνοψίζεται στη φράση: «Η αγάπη για όλα τα ζωντανά πλάσματα είναι η πιο ευγενική ιδιότητα του ανθρώπου». Πιστεύετε ότι αυτό ισχύει και για τα φανταστικά πλάσματα;

Ρ. Ντ.: Φυσικά! Ο Δαρβίνος δήλωσε επίσης: «Σταματήσαμε να ψάχνουμε για τέρατα κάτω από το κρεβάτι μας όταν συνειδητοποιήσαμε ότι ήταν μέσα μας». Θα ήθελα να προσθέσω: Μπορεί να θέλουμε να πάμε για ύπνο χωρίς ανήσυχ, όταν συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχουν πολλά υπέρκατα είδη που περιμένουν να τα ανακαλύψουμε μέσα μας.

Ν. Στ.: Ναι, πράγματι, υπέροχο απόσπασμα. Το αγαπημένο μου ζωντανό πλάσμα είναι ένα homunculus. Αυτό με κάνει ευγενή; Στην Terra Ultima αγαπώ ιδιαίτερα την Chimera Invisibilis. Λόγω της διαφανούς κατάστασής της –διευκρινίζω– δεν μπορούσαμε να τη συμπεριλάβουμε στο βιβλίο. Ωστόσο, η κενή σελίδα που της αφιερώσει ο Ντελέο στο ημερολόγιό του, με κάνει να λατρεύω να μάθω περισσότερα γι' αυτήν.

– Μπορούμε να ελπίζουμε ότι μια νέα Γη θα ανακαλυφθεί ακόμα και τον 21ο αιώνα; Μπορεί η τέχνη να μας βοηθήσει σε αυτό;

Ρ. Ντ.: Χωρίς αυτή την ελπίδα δεν θα είχα ανακαλύψει ποτέ την Terra Ultima. Η τέχνη θα μπορούσε να μας βοηθήσει να διεκρούμε το μυαλό μας και να μας κάνει να σκεφτούμε και να αναζητήσουμε μέρη στα οποία δεν θα είχαμε, και δεν θα μπορούσαμε να φτάσουμε διαφορετικά.

